

Księga Daniela - numer sto dziewięćdziesiąt pięć

Droga do prawa niedzielnego: rola Trumpa i proroczy bieg wydarzeń w 11. rozdziale Księgi Daniela

Jeff Pippenger

2024-04-25

Ukryta historia wersetu czterdziestego obejmuje ciąg sześciu prezydentów od czasu końca w 1989 roku aż do 2020 roku, kiedy Biden, siódmy prezydent, skradł prezydenturę. Rok 2020 wyznacza początek ukrytej historii, od tego momentu aż do „Aleksandra Wielkiego”, co przedstawia chwilę, gdy siódme królestwo proroctwa biblijnego zostaje ustanowione w czasie rychło nadchodzącego prawa niedzielnego. Dziesięciu królów natychmiast zgodziło się oddać swoje siódme królestwo ósmemu królestwu, które jest spośród siedmiu — władzy papieskiej. Ta ukryta historia rozpoczyna się wraz z siódmym prezydentem i kończy na siódmym królestwie.

Gdy historia stwierdza, że między Kserksesem, reprezentującym bogatego króla, który podburza Grecję, a Aleksandrem Wielkim było ośmiu perskich królów, dostrzegamy, że ukryta historia między końcem drugiego a trzecim werselem obrazuje poprzez liczbę osiem czas próby związany z obrazem bestii. Obraz bestii w Stanach Zjednoczonych jest w pełni ustanowiony, gdy prawo niedzielne zostaje wprowadzone w życie, i wówczas nadchodzą królestwa: siódme, a następnie ósme. Ciąg ośmiu perskich królów kończy się na Aleksandrze Wielkim, dlatego liczba osiem wyznacza czas próby obrazu bestii, który kończy się wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego.

Wersety od dziesiątego do piętnastego informują nas, że czas próby obrazu bestii był trzecim z trzech kamieni milowych ukazanych w historii Machabeuszy, i że trzeci kamień milowy był okresem czasu rozpoczynającym się w 161 r. p.n.e. i kończącym się w 158 r. p.n.e. Okres ten następował po pierwszym kamieniu milowym, 167 r. p.n.e., który wskazywał początek powstania machabejskiego w Modein, miasteczku, którego nazwa oznacza „protestować”. 164 r. p.n.e. nastąpił po tym proteście w Modein i wskazywał na drugie poświęcenie drugiej świątyni. 164 r. p.n.e. identyfikuje drugą inaugurację Donalda Trumpa jako ósmego prezydenta od Reagana w 1989 roku, który jest spośród siedmiu. Jego inauguracja 20 stycznia 2025 r. była reprezentowana przez 164 r. p.n.e., a ceremonia ponownego poświęcenia przyniosła satanistyczny cud, który zawiera dwie wzmianki o ósmym będącym spośród siedmiu.

Dlatego ośmiu perskich królów symbolizuje dzieje sojuszu Żydów z Rzymem od 161 r. p.n.e. do 158 r. p.n.e. i w ten sposób dostarcza drugiego świadectwa dotyczącego czasu próby obrazu bestii, który następuje po inauguracji Trumpa w 2025 roku. Drugi werseł przechodzi do skradzionych wyborów w 2020 roku, na których się kończy, dopóki nie zostanie zastosowane historyczne świadectwo ośmiu perskich królów, a ich zastosowanie przypada po drugiej inauguracji Trumpa. Po nałożeniu ośmiu perskich królów na historię między werselem drugim a trzecim, wciąż pozostaje ukryty okres od inauguracji Bidena aż do drugiej inauguracji Trumpa.

Ta ukryta historia jest wskazana w jedenastym rozdziale Apokalipsy, gdzie bestia ateizmu zabija dwóch świadków w 2020 roku. Następnie, po symbolicznych trzech i pół dniach, Michał zstępuje, aby wskresić dwóch świadków. „Wskrzeszony” Trump rozpoczął swoją trzecią kampanię prezydencką 15 listopada 2022 roku, a wskrzeszony „głos na pustyni” zaczął wzywać sto czterdzieści cztery tysiące pod koniec lipca 2023 roku.

Wersety dziesiąty, jedenasty i dwunasty jedenastego rozdziału Księgi Daniela wskazują na wojnę na Ukrainie, która rozpoczęła się w 2014 roku i zakończy się zwycięstwem Rosji, po czym nastąpi upadek obecnej rosyjskiej konfederacji, co będzie przypominało upadek Związku Radzieckiego w 1989 roku.

Wersety od trzynastego do piętnastego wskazują na trzy linie proroctwa. Linia uzdrowienia papieżstwa, która rozpoczyna się, gdy nierządnicą z Tyru wychodzi z ukrycia, jest typologicznie przedstawiona w wersecie czternastym, a jej historyczne wypełnienie przypada na rok 200 p.n.e., kiedy pogański Rzym wszedł do historii proroczej jako rozbójnicy twego ludu, którzy się wywyższają, lecz upadają.

W trzech wersetach prorocza linia odstępczego republikanizmu jest reprezentowana przez historię Antiocha III, który uosabia rolę Trumpa jako ósmego prezydenta, to znaczy należącego do siedmiu. Wersety identyfikują także proroczą linię odstępczego protestantyzmu, którą reprezentuje historia Machabeuszy.

Prorocza linia prawdziwego protestanckiego rogu, która rozpoczęła się jako filadelfijski ruch millerystów i kończy się jako filadelfijski ruch stu czterdziestu czterech tysięcy, ma być również nałożona na ukrytą historię wersetu czterdziestego. „Siedem gromów” z dziesiątego rozdziału Księgi Objawienia jest symbolem zarówno filadelfijskiego ruchu millerystów, jak i stu czterdziestu czterech tysięcy. Zapieczętowania proroctwa i odpieczętowania proroctwa dokonuje Chrystus, a gdy to czyni, przedstawia się jako Lew z pokolenia Judy. W rozdziale dziesiątym anioł, o którym Siostra White mówi, że jest „nie mniejszą osobą niż Jezus Chrystus”, „zawołał donośnym głosem, jak gdy ryczy lew; a gdy zawołał, siedem gromów wydało swoje głosy.”

Chrystus, jako Lew z pokolenia Judy, wpisał "Siedem Gromów" w historię proroczą około roku 100 i natychmiast je zapieczętował, ponieważ "gdy siedem gromów wydało swoje głosy", Jan "miał już pisać" i usłyszał głos z nieba mówiący: "Zapieczętuj to, co wypowiedziało siedem gromów, i nie zapisuj tego".

Ukryta historia wersetu czterdziestego jest teraz odpieczętowywana przez Lwa z pokolenia Judy, a w tej historii linia prawdziwego protestanckiego rogu jest reprezentowana przez "Siedem Gromów". Gdy głos na pustyni zaczął wołać w lipcu 2023 roku, Lew z pokolenia Judy odpieczętował kolejne objawienie tego, co oznaczają "Siedem Gromów".

„Siedem Gromów” przedstawia historię od 18 lipca 2020 roku, kiedy ruch stu czterdziestu czterech tysięcy został zgładzony na ulicach, aż do wkrótce nadchodzącej ustawy niedzielnej. Linia Siedmiu Gromów identyfikuje „wydarzenia”, które występują w tej historii. Po pierwszym rozczarowaniu następuje poselstwo Wołania o Północy, a następnie ustawa niedzielna. Gdy siostra

White wskazała „Siedem Gromów”, czy to jako historię pierwszego i drugiego anioła, czy jako przyszłe wydarzenia, w obu ujęciach zaznaczyła, że reprezentują one „wydarzenia”.

Poselstwo „Wołania o północy” może wydawać się czymś, co nie jest „wydarzeniem”, ale w historii millerystów zjazd namiotowy w Exeter w dniach 12–17 sierpnia 1844 roku był „wydarzeniem”, z kilkoma powiązanymi z nim szczegółami. Jednak pojawienie się poselstwa „Wołania o północy” na tym zjeździe było także wypełnieniem przypowieści o dziesięciu pannach z Ewangelii Mateusza 25. „Wydarzenie” zjazdu w Exeter było wypełnieniem „Siedmiu Gromów”, ale przypowieść o dziesięciu pannach nie dotyczy tych wydarzeń, lecz „doświadczenia” panien.

"Przypowieść o dziesięciu pannach z Ewangelii Mateusza 25 obrazuje także doświadczenie ludu adwentystycznego." Wielki bój, 393.

Podobnie jak siedem gromów wskazuje na równoległą historię ruchu pierwszego i trzeciego anioła, tak też przypowieść o dziesięciu pannach wskazuje na dwie równoległe historie.

"Często zwraca się moją uwagę na przypowieść o dziesięciu pannach, z których pięć było mądrych, a pięć głupich. Ta przypowieść wypełniła się i wypełni co do joty, gdyż ma szczególne zastosowanie na ten czas i, podobnie jak poselstwo trzeciego anioła, została wypełniona i pozostanie prawdą obecną aż do końca czasu." Review and Herald, 19 sierpnia 1890.

Symbol Siedmiu Gromów reprezentuje „wydarzenia” równoległych historii, a dziesięć panien reprezentuje „doświadczenie” mądrych i głupich panien w tych dwóch równoległych historiach. Doświadczenie ruchu millerowskiego, aż do 1856 roku, było doświadczeniem Filadelfii, a doświadczenie ruchu stu czterdziestu czterech tysięcy było doświadczeniem Laodycei, aż do czasu krótko po lipcu 2023 roku. W obu historiach mądre i głupie panny zostaną ujawnione przy nadejściu poselstwa wołania o północy, gdyż wtedy okaże się, kto miał oliwę przygotowania.

"Stan Kościoła przedstawiony przez panny nieroztropne jest także określany jako stan laodycejski." Review and Herald, 19 sierpnia 1890.

Ci, którzy odmawiają zjedzenia poselstwa, które znajduje się w ręku archanioła Michała, który zstąpił pod koniec lipca 2023 roku, pozostaną w stanie Laodycei, a ci, którzy wezmą małą księgę i ją zjedzą, przejdą do stanu Filadelfii. Stan Laodycei oznacza lud lub osobę, u których Chrystus pozostaje na zewnątrz, choć pragnie wejść, a stan Filadelfii jest przedstawiony jako połączenie boskości z człowieczeństwem. Siedem Gromów identyfikuje „wydarzenia” linii prawdziwego protestanckiego rogu, umieszczonej w ukrytej historii wersetu czterdziestego, rozpoczynającej się 18 lipca 2020 roku i kończącej się ustawą niedzielną.

Przypowieść o dziesięciu pannach określa „doświadczenie” tych, którzy są powołani, aby należeć do grona stu czterdziestu czterech tysięcy w tym samym okresie. „Wydarzeniem”, które wyznaczają historię stu czterdziestu czterech tysięcy od 18 lipca 2020 roku aż do ustawy niedzielnej, oraz „doświadczeniu” dwóch klas w trakcie tej historii towarzyszy wskazanie dzieła, które było i jest wyznaczone w tych dwóch równoległych historiach. To dzieło jest przedstawione przez aniołów czternastego rozdziału Apokalipsy; dzieło millerystów było przedstawione przez

pierwszego i drugiego anioła, a dzieło stu czterdziestu czterech tysięcy jest przedstawione przez trzeciego anioła.

„Dane mi były cenne możliwości zdobycia doświadczenia. Posiadam doświadczenie związane z pierwszym, drugim i trzecim anielskim poselstwem. Aniołowie są przedstawieni jako lecący pośród nieba, ogłaszający światu poselstwo ostrzeżenia i mający bezpośredni wpływ na ludzi żyjących w ostatnich dniach historii tej ziemi. Nikt nie słyszy głosu tych aniołów, gdyż są oni symbolem przedstawiającym lud Boży, który działa w harmonii z niebiańskim wszechświatem. Mężczyźni i kobiety, oświeceni przez Ducha Bożego i uświęceni przez prawdę, głoszą trzy poselstwa w ich kolejności.” *Life Sketches*, 429.

Dzieło powierzone ludowi Bożemu czasów ostatecznych 11 września 2001 roku, na początku czasu pieczętowania, zostało ponownie powierzone ludowi Bożemu czasów ostatecznych pod koniec czasu pieczętowania, gdy Michał zstąpił w lipcu 2023 roku.

Jan ujrzał: "Inny anioł zstąpił z nieba, mając wielką moc; a cała ziemia została rozjaśniona jego chwałą." Objawienie 18:1. To dzieło jest głosem ludu Bożego, zwiastującego światu poselstwo ostrzeżenia. *The 1888 Materials*, 926.

Podobnie jak w przypadku „wydarzeń” reprezentowanych przez Siedem Gromów oraz „doświadczenia” reprezentowanego przez dziesięć panien, działalność trzech aniołów reprezentuje dwie równoległe historie.

„Bóg wyznaczył poselstwom z 14. rozdziału Objawienia ich miejsce w szeregu prorocत्व, a ich dzieło nie ma ustać aż do końca historii tej ziemi. Pierwsze i drugie anielskie poselstwo pozostają prawdą na obecny czas i mają iść równoległe z tym, które następuje. Trzeci anioł donośnym głosem głosi swoje ostrzeżenie. ‘Po tych rzeczach,’ powiedział Jan, ‘ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc, a ziemia zajaśniała od jego chwały.’ W tym oświeceniu łączy się światło wszystkich trzech poselstw.” *Materiały z 1888 roku*, 804.

W wersetach od trzynastego do piętnastego jedenastego rozdziału Księgi Daniela zostaje zidentyfikowane prorocze dzieło linii odstępczego protestantyzmu (Machabeuszy), odstępczego republikanizmu (Antiocha III) oraz nierządniczy z Tyru (rabusiów twojego ludu). W tej samej historii prorocze linie prawdziwego protestanckiego rogu stu czterdziestu czterech tysięcy wskazują ich dzieło, „doświadczenie” oraz „wydarzenia”, które mają miejsce wśród Bożego ludu czasów ostatecznych. Linia prawdziwego protestanckiego rogu jest przedstawiona jako Siedem Gromów, jedyne prorocत्व w Księdze Objawienia określone jako zapieczętowane. Tuż przed zamknięciem czasu próby przychodzi rozkaz od Lwa z pokolenia Judy, Tego, który zapieczętował prorocत्व Siedmiu Gromów, aby odpieczętować prorocтва tej księgi.

Odpieczętowanie Siedmiu Gromów na końcu czasu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, które zostało zapowiedziane przez odpieczętowanie Siedmiu Gromów na początku czasu pieczętowania, ma zostać zastosowane (linia po linii) do tej części Księgi Daniela, która dotyczy dni ostatecznych, a tą częścią jest ukryta historia wersetu czterdziestego. Gdy to odpieczętowanie zostanie w pełni dokonane, jak przedstawia to otwarcie siódmej pieczęci, Bóg wyleje ogień swojego Ducha Świętego na sto czterdzieści cztery tysiące, tak jak uczynił to z uczniami w dniu

Pięćdziesiątnicy. Pięćdziesiątnica zbiega się z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym.

„Z gorącym pragnieniem wyczekuję czasu, gdy wydarzenia dnia Pięćdziesiątnicy zostaną powtórzone z jeszcze większą mocą niż wówczas. Jan mówi: «Widziałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc; a ziemia została rozświetlona jego chwałą.» Wtedy, jak w czasie Pięćdziesiątnicy, ludzie usłyszą prawdę skierowaną do nich, każdy we własnym języku.»

Bóg może tchnąć nowe życie w każdą duszę, która szczerze pragnie Mu służyć, i może dotknąć warg rozżarzonym węglem z ołtarza, sprawiając, że staną się wymowne w wysławianiu Go. Tysiące głosów zostanie napełnionych mocą, by wypowiadać wspaniałe prawdy Słowa Bożego. Zostanie rozwiązany język jękających się, a nieśmiali zostaną umocnieni, by nieść odważne świadectwo o prawdzie. Niech Pan pomoże swemu ludowi oczyścić świątynię duszy z wszelkiej nieczystości i utrzymywać tak ściśle więź z Nim, aby mogli stać się uczestnikami późnego deszczu, gdy zostanie wylany. Review and Herald, 20 lipca 1886.

Początek czasu pieczętowania obrazuje koniec czasu pieczętowania. Na początku późny deszcz został wylany w ograniczonej mierze, a na końcu jest wylewany bez miary. Anioł, który zstąpił 11 września 2001 roku, jest tym samym aniołem, który zstąpił pod koniec lipca 2023 roku. Historia Pięćdziesiątnicy rozpoczęła się wraz ze zmartwychwstaniem Chrystusa, a zakończenie doskonałego wypełnienia Pięćdziesiątnicy nastąpi przy zmartwychwstaniu stu czterdziestu czterech tysięcy.

Akt Chrystusa, polegający na tchnięciu na swoich uczniów Ducha Świętego i obdarzeniu ich swoim pokojem, był jak kilka kropel przed obfitą ulewą, która miała zostać zesłana w dzień Pięćdziesiątnicy. Duch proroctwa, tom 3, s. 243.

Chrystus tchnął na swoich uczniów po swoim zmartwychwstaniu, tuż po tym, jak wstąpił do swojego Ojca. Gdy powrócił ze spotkania ze swoim Ojcem, ukazał się uczniom i tchnął na nich „kilka kropel”, które poprzedzały „obfite deszcze Pięćdziesiątnicy”. Te kilka kropel oznacza początek czasu pieczętowania, a obfite deszcze oznaczają jego zakończenie. Początek czasu pieczętowania zostaje powtórzony na końcu i tak jak Chrystus tchnął na swoich uczniów na początku okresu Pięćdziesiątnicy, tak tchnął na swój lud czasów ostatecznych u kresu tego okresu.

Suche kości muszą zostać dotknięte tchnieniem Bożego Ducha Świętego, aby mogły przystąpić do działania, jakby przez zmartwychwstanie z martwych. Bible Training School, 1 grudnia 1903.

Śmierć dwóch świadków obejmuje to, że ci, którzy głosili fałszywe przesłanie dotyczące Nashville i 18 lipca 2020 roku, czynili to jako Laodycejczycy. Zmartwychwstanie martwych, suchych kości oznacza przejście ze stanu Laodycei, który jest stanem śmierci, do stanu Filadelfii, który jest życiem. Tchnienie, które sprawia zmartwychwstanie i to przejście, jest proroczym przesłaniem.

„Jakiej mocy musimy otrzymać od Boga, aby zlodowaciałe serca, mające jedynie legalistyczną religię, ujrzały lepsze rzeczy przygotowane dla nich — Chrystusa i Jego sprawiedliwość! Potrzebne było poselstwo dające życie, aby ożywić suche kości.” Manuscript Releases, tom

12, s. 205.

Okres po zmartwychwstaniu Chrystusa został podzielony na dwie części: pierwsza trwała czterdzieści dni, po których wstał, a następnie upłynęło dziesięć dni poprzedzających Pięćdziesiątnicę. Czterdzieści jest symbolem pustyni, podobnie jak trzy i pół dnia albo tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat lub dni.

Kiedy Michał zstąpił w lipcu 2023 roku, trzy i pół dnia śmierci na ulicach dobiegło końca, a Chrystus rozpoczął dzieło łączenia swojej boskości z człowieczeństwem wśród stu czterdziestu czterech tysięcy. To dzieło przedstawiały dziesięć dni poprzedzające Pięćdziesiątnicę, podczas których odrzucono grzech i ustanowiono jedność wśród braci. Dziesięć symbolizuje proces próby, a proces ten zakończył się w dniu Pięćdziesiątnicy, która symbolizuje ustawę niedzielną.

W tej samej historii w wersecie czterdziestym, gdzie ośmiu królów perskich oraz historia przymierza między Żydami a Rzymem przedstawiają proces próby obrazu bestii, proces próby panien jest zilustrowany w dziesięciu dniach poprzedzających Pięćdziesiątnicę. Odstępcze rogi protestantyzmu i republikanizmu łączą się w tej historii, aby utworzyć obraz bestii, podczas gdy prawdziwy róg protestancki łączy ich człowieczeństwo z boskością Chrystusa, tworząc w ten sposób obraz Chrystusa w procesie, który rozdziela dwie klasy czcicieli.

Wydarzenia historyczne przedstawione jako Siedem Gromów zostają odpieczętowane w historii przedstawionej w wersetach 13–15 rozdziału 11 Księgi Daniela, i razem są powiązane z ukrytą historią wersetu 40, która kończy się wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną, w której zamyka się czas łaski dla zachowujących sabat.

„Ponownie przypowieści te uczą, że po sądzie nie będzie już czasu łaski. Gdy dzieło ewangelii zostanie zakończone, natychmiast następuje oddzielenie dobrych od złych, a los każdej z tych grup zostaje na zawsze przesądzony.” *Przypowieści Chrystusa*, 123.

Oddzielenie mądrych od głupich, Laodycejczyków od Filadelfijczyków albo pszenicy od kąkolów jest dokonywane przez aniołów.

„Niech kąkol i pszenica rosną razem aż do żniwa. Wtedy dzieła oddzielenia dokonują aniołowie.” *Wybrane poselstwa*, tom 2, 69.

Poselstwo, które zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski, ukazuje dzieło ludu Bożego, reprezentowanego przez aniołów. Poselstwo zawarte w tych artykułach jest obecnie publikowane na całym świecie w ponad sześćdziesięciu językach (mowach). Dzieje się to teraz, tuż przed zamknięciem czasu łaski, a przedstawienie tego poselstwa jest dziełem Bożego ludu czasów ostatecznych. Poselstwo wskazuje na wydarzenia przedstawione jako Siedem Gromów, a praca nad zrozumieniem i przedstawieniem tego poselstwa prowadzi do doświadczenia mądrych panien.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

W nocnych widzeniach rozegrała się przede mną bardzo wstrząsająca scena. Było mi dane zobaczyć, jak ogromna kula ognia spadła wśród pięknych rezydencji, powodując ich

natychmiastowe zniszczenie. Dotarły do mnie słowa: "Wiedzieliśmy, że sądy Boże nadchodzą na ziemię, ale nie wiedzieliśmy, że przyjdą tak szybko." Inni, z udręką w głosie, mówili: "Wiedzieliście! Dlaczego więc nam nie powiedzieliście? My nie wiedzieliśmy." Zewsząd dochodziły podobne słowa wyrzutu.

W wielkiej udreće się obudziłem. Zasnąłem ponownie i zdawało mi się, że jestem na wielkim zgromadzeniu. Ktoś z autorytetem przemawiał do zebranych, przed nimi była rozłożona mapa świata. Powiedział, że mapa przedstawia Bożą winnicę, którą trzeba uprawiać. Gdy na kogoś z nieba zajaśniało światło, miał przekazywać je innym. W wielu miejscach miano zapalać światła, a od tych światel miano zapalać jeszcze inne.

Słowa te powtórzono: 'Wy jesteście solą ziemi; lecz jeśli sól zwietrzeje, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, tylko aby ją wyrzucić i podeptać przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, lecz na świeczniku; i świeci wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.' Ewangelia według Mateusza 5:13-16.

Widziałem strumienie światła jaśniejące z miast i wiosek, a także z wyżyn i nizin ziemi. Słowu Bożemu okazywano posłuszeństwo i w rezultacie w każdym mieście i w każdej wiosce stały Jemu poświęcone pomniki. Jego prawda była głoszona na całym świecie.

"Następnie tę mapę usunięto, a na jej miejsce umieszczono inną. Na niej światło świeciło tylko w kilku miejscach. Reszta świata była pogrążona w ciemności, tylko tu i ówdzie migotał przebłysk światła. Nasz Nauczyciel powiedział: 'Ta ciemność jest skutkiem tego, że ludzie podążają własną drogą. Pielęgnowali w sobie dziedziczne i nabyte skłonności do zła. Uczynili z kwestionowania, wytykania błędów i oskarżania główne zajęcie swojego życia. Ich serca nie są w zgodzie z Bogiem. Ukryli swoje światło pod korcem.'"

"Gdyby każdy żołnierz Chrystusa wypełnił swój obowiązek, gdyby każdy stróż na murach Syjonu dał trąbie pewny głos, świat mógłby już dawno usłyszeć poselstwo ostrzeżenia. Lecz dzieło jest opóźnione o lata. Podczas gdy ludzie spali, szatan nas uprzedził." Świadectwa, tom 9, 28, 29.